

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Kar se v Mariboru ne sme pozabiti.

Pod avstrijskim režimom se je vladni celo od nemške strani večkrat očitale — in sicer smo ta očitki vsako leto parkrat lahko brali v „Marburgerci“, — da je zanemarjala Maribor, drugo največje mesto na Stajerskem. Sedaj brez pretiravanja lokalnega patriotizma lahko rečemo, da je Maribor za stolno Ljubljano največje mesto v Sloveniji in eno največjih za celo državo, važno v trgovskem, prometnem in gospodarskem oziru, zlasti pa še v narodnem in kulturnem radi bližnje jezikovne in državne meje in radi umetno vzgojenega nemštva, ki se je prav okoli Maribora nekako osredotočilo. Za Slovence je že prej bil Maribor v kulturnem in narodnem oziru velikega pomena, v literarnem oziru je kvalitativno in kvantitativno slovenska produkcija, daleč nadkriljevala nemško. V novih razmerah se bodo pa prijavile tudi čisto nove potrebe.

Upamo, da naša deželna in osrednja vlada ne bo posnemala stare avstrijske vlade — v zapostavljanju Maribora. V časnikih se je že opozarjalo na to in ono, na razne šole, gospodarske in trgovske naprave. Tukaj mi je opozoriti posebno na dve stvari, ki sta za višje kulturno življenje in delovanje v Mariboru jako potrebni, kakor voda pri hiši. To sta knjižnica z arhivom in muzej.

Z vseučiliščem v Ljubljani dobimo seveda Slovenci kulturno ognjišče in središče neprecenljive vrednosti. Naša „alma mater“ pa ne sme postati klikarski monopol nekake učenjaško-aristokratske kaste, ki bi ubijala duševno delo ob periferiji in s prezirom gledala na uboge „provinciale“, ki bi se drznili tudi hoteti kaj vedeti ali pisati ali celo kritikovati dela olimpskih bogov in podbogov. Razni zavodi bodo v Mariboru nakopičili dokaj intelektualnih sil in v interesu splošne kulture je, da se te moči ne zadušijo, marveč, da se jim dajo pogoji za razmah in razvitje. Velika nevarnost je, da se v tesnih razmerah brez vsake višje pobude in vzleta skrivajo najboljši talenti ali pa zasijejo v neplodno in strastno strankarsko politikasterstvo. Kako pa naj človek deluje znanstveno daleč od središča brez velike knjižnice? Ze dosejaj se je to v Mariboru hudo čutilo, ali vsaj v Gradcu ni bilo daleč in iz Dunaja so se tudi dale dobili knjige. Sedaj bo stvar drugačna. Dohod v Gradec in na Dunaj nam bo otežkočen in tam bomo našli tuje, neprijazne, celo sovražne obraze. Ljubljana, Beograd in Zagreb so od rok, ondotne knjižnice so same nepopolne, v Beogradu še povrh razdejjane. Pravično

bi bilo, da po razsulu avstro-ogrške monarhije novo nastale države podedujejo tudi njene kulturne vrednote. Naša delegacija je tudi predložila mirovni konferenci tozadevni predlog naše historične podkomisije o likvidaciji državnih arhivov, knjižnic in muzejev. Vse gradivo, ki se je kdaj odneslo (ali celo ugrabilo) ali ki je v tesni zvezi, se naj izroči novi državi dotičnega teritorija. Italijani so brez daljnega vprašanja glede umetnin na Dunaju to na svojo roko dejanski izvršili. Mirovna konferenca je pa v svoji nedoumljivi modrosti tozadevni predlog odločno odklonila, češ, take kulturne naprave morajo ostati nedotaknjene. Tako so ententine velevlasti zasigurala našo nadaljno odvisnost od milosti na Dunaju, v Gradcu, v Budapešti. Iz arhivov dobimo le tisto, kar se pri državnih uradih neobhodno potrebuje, torej le uradne akte!

Tako se bo z našim kulturnim bogatstvom še nadalje šopiril bahati tujec, ki ga je deloma dobil v roke po naši krivdi. Kako se bo zdaj maščevala naša prejšnja zanikrnost in nesmotrenost v našem javnem delovanju! Kolikokrat se je v naši politiki izdala parola: proč od Gradca! V dejanju smo pa ravnali ravno nasprotno; Gradec je bil Slovencem kakor mohamedancu Meka! Prava sramota je, da na celem Spodnjem Stajerskem, še celo v Ljubljani, ne najdeš popolne zbirke našega lastnega slovstva, meledovat moraš iti k Nemcu v Gradec ali na Dunaj. Ni bilo škoda narodnega premoženja, ko so se iz naših žepov vzdrževale stoterne krčme in žganjarne, a za ustanovitev javne knjižnice ali narodnega muzeja je bilo škoda vsakega vinarja. Ze nad 15 let je mariborsko „Zgodovinsko društvo“ prosilo, vabilo in rotilo, naj si vendar štajerski Slovenci osnujejo svoj muzej in knjižnico. Zastonj! Naši inteligentje so bili celo srečni, če so mogli kaj spraviti v Gradec in dobiti za to cifrasto nemško zahvalo. Tja so šle naše starine, naše umetnine, knjige, časopisi. Za domač muzej in knjižnico se niti prostor ni dobil. Celo v lokalnih muzejskih zbirkah spodnještajerskih renegatov v Celju, Mariboru in Ptuju zasledimo „prijazna darila“ ljudi, ki so za domač muzej imeli le — prezir.

(Konec prihodnjic).

Grof Begouen.

V torek zvečer se je pripeljal v Maribor stari in verni prijatelj Jugoslovanov, dopisnik uglednega francoskega lista „Journal des débats“, go-

spod grof Begouen. Mnogo desetletij že deluje med Francozi za našo stvar, ravnokar je izdal vrsto član- kov, katere je napisal o nas pred 23 leti, in ki so se- daj še posebno aktualni. Prepotoval je že večkrat na- še kraje, bil je tudi osebno znan z dr. Krekem. Na kolodvoru sta ga pričakovala mestni poveljnik pod- polkovnik Zwirn in gospod civilni komisar Lajnsič, ki je vkljub ogromnemu delu pri prevzema:ju civilne uprave Prekmurja, prišel zvečer nalašč iz Murske Sobote v Maribor. V sredo zjutraj se je odlični gost odpeljal v Radgono in v Prekmurje, v četrtek se je vrnil v Maribor, kjer se je v naglici zbrala okrog njega mala slovenska družba. Včerej zjutraj se je s svojim avtomobilom v spremstvu načelnika tukajšne francoske misije odpeljal v Velikovec in v Celovec, kjer je imel sestanek z generalom Maistrom in pred- sednikom naše pokrajinske vlade dr. Brejcem. Včeraj sednikom naše pokrajinske vlade dr. Brejcom.

Razne novice.

Pozdravljena mladina naša! Danes so dospeli v Maribor mladeniči iz mariborskega orlovskega o- krožja na tridnevni tečaj, da se izobrazijo za voditel- je Orlov v mariborskem, ljutomerskem, ptujskem o- kraju in dravski dolini. Pionirji krščansko-narodne organizacije, kličemo vam: Dobrodošli v slovenskem Mariboru!

Predsednik deželne vlade dr. Brejc, načelnik kmetijskega oddelka prošt Kalan in ministerjalni tajnik dr. Druškovič potujejo po Koroškem. Gospode sprejema Koroška povsod navdušeno. Spremstvu se je pridružil tudi general Maister in vladni svetnik dr. Ferjančič.

Finančni minister dr. Veljkovič je nevarno zbolel.

V Narodnem predstavnstvu v Beogradu pre- vladuje mnenje, da bo Davidovič podal do pondeljka demisijo vlade. Novi kabinet bi naj bil na občno par- lamentarno zahtevo koncentracijski. Tej zahtevi bodo morali pritegniti tudi demokrati. Sestava novega mi- nistrstva bi se naj poverila dr. Draži Pavloviču, predsedniku predstavništva.

Da bi demokrati ojačili in podprli svoje stališ- če v parlamentu, so poklicali iz Pariza bivšega mini- stra dr. Velizarja Jankoviča in Andrijo Staniša, ki sta bila zaposlena pri jugoslovanski defegaciji v Pa- rizu.

Bivši minister za konstituantno dr. Kramer je vrnil v proračun 300.000 dinarjev, dasi, ni predložil zbornici niti ednega zakona. (Menda je potrošil to svoto za njemu dokaj ljube, vožnje v avtomobilu).

Slovenski uradniki bodo zapustili Beograd. Ze- lezničarji so že odpotovali. Vzrok temu je nezadovolj- nost radi administrativne.

Jugoslavija je odposlala v Prago odposlance, da sklenejo trgovinsko pogodbo z Cehoslovaško v Pragi. Kot delegati so odločeni: poslanec dr. Brezi- gar, Maksimovič, zastopnik za inozemski promet, Za- vadil, zastopnik prometnega ministrstva. Temu odpo- slaništvu se bo pridružil zastopnik obrtne zbornice v

Zagrebu. Trgovinska pogodba bo temeljila na zamê- ni vseh vrst živil za čehoslovaški sladkor in pre- mog.

Na parniku, ki je odplul iz Marsilje proti Du- brovniku, se vozi 800 Jugoslovanov, ki se vračajo iz Amerike v domovino. V Ameriki vlada živahno giban- je za povrat v domovino.

Na Dunaju so sklenili da kljub odredbe mirov- ne pogodbe ne dajo češki manjšini prav nobenih šol. Cehi prirejajo po Dunaju protestne shode, na kate- rih sklepajo, da se bodo borili do skrajnosti za dose- go svojih šol. V nemške šole ne bo hodil nobeden češki otrok. Tako torej Nemci na Dunaju, pri nas v Jugoslaviji bi pa nemška manjšina rada zahtevala svojo lastno univerzo, ker tej ne žadoščajo nemške paralelke ljudskih, meščanskih in srednjih šol. Ne- mec je bil in ostane egoist do skrajnosti.

Italija se trudi, da sklene z Ogrsko separaten mir in vojaško zvezo. Italijani bi radi povzdignili voj- vodo genoveškega na madžarski vladarski prestol. Tozadevnim italijanskim težnjam, in željam so priteg- nili tudi Rumuni.

Nové volitve v Italiji se bodo vršile 16. sep- tembra.

V okolici Ruado v Italiji je eksplodiralo skla- dišče uplenjene municije. Med smrtnimi žrtvami je 15. oseb, Italijani in avstrijski vjetniki. Ranjencev je pa mnogo več.

Po rumunskih glasilih bi naj bil poslanik Ce- hoslovaške v Parizu dr. Beneš zahteval, da se pre- pusti Rumuniji celi Banat.

Trockij je izdal naredbo, da se imajo postreli- ti vse rodbine z otroci vred vseh onih čustnikov in vojakov, ki so se borili, proti boljševikom.

Iz Curiha se javlja, da pada vrednost krone na 8 in pol centimov.

Dotični obvezanci, ki morajo sedaj na orožjo vajo dne 15. septembra t. l., se opozarjajo, da vložene prošnje za preložitve ali oprostitev orož- ne vaje ne odvežejo prošnika od dolžnosti jav- ljenja. Prošnje se sploh vzamejo samo takrat v pretres, če se prošnik osebno javi na predpisani termin. 44. pukovska okružna komanda v Ma- riboru.

Prva hrvatska tvornica štapov u Bregani pri Samboru je darovala na prošnjo odbora Marib. slov. ženskega društva za naše koroške ranjence 42 parov lepih močnih palic. Hrvatskemu pod- jetju za lepi dar prisrčna hvala!

Vpisovanje učenk za deklinško ljudsko šolo II. na Cerkvenem trgu se vrši v pondeljek, 16. in v torek 16. septembra od 8. do 12. ure in od 15. do 17. ure po naslednjem vspredu: za I. in II. razred v pondeljek dopoldne, za III. razred v pondeljek popoldne, za IV. in V. razred v torek.

Vpisovanje v mestno deško zavetišče v Schmdererjevi ulici št. 26 se vrši v pondelj k t. j. 15. septembra 1919 ob 8. do 10. ure do- poldne. Dečki, vnovič vpisani, naj pridejo tudi tisti dan od 10. do 12. ure s stariši ali njih na- mestnikom. Tisti dečki, kateri so kakšno mest- no šolo obiskovali, naj prinesejo seboj zadnje šolsko spričevalo, svojo prošnjo za vsprejem v

tem zavodu izpolnijo in predložijo. Začetek pouka se bo posebej razglasil, Revni, pa pridni dečki očetov rezervistov imajo prednost.

Katoliško prepričanje mariborskega Nemca. Izdelovatelj orodja Karl Ussar, Grajska ulica 28 je imel razboritega ščeneta, ki se je zaganjalo neki večer v čokatega bernhardinca. Nastal je pasji pretep in ke: je bil psiček brez zapove danega nagobčnika, ga je stražnik po predpisu ostrelil. In glej, moža pograbi sveta je a, ob mrtvem psičku se zakolne, da ne veruje nobenemu duhovniku več, drugi dan pa javi svoj izstop iz katoliške cerkve. Kaj ne, to je logika?

Ce bi bil molcal, bi se ne osmešil. V eni zadnjih številkih je naš list povedal glavnemu uredniku „Marburger Zeitung“ Hansu Ambroschitzu, da je slovenskega pokoljenja, doma iz Vipavskega. To je pa moža raztogotilo tako zelo, da je v sredini številki svojega lista izlil celo golido grdih psovka na našega urednika, katerega obklada s psovkami, za katere v slovenščini nimamo pravega izraza, kot „Presskötter“, „Schmierpinsel“, „Schmierfluke“ itd. pričemer mu je pa psovka „opica“ najljubša. Ta veliki German zatrjuje, da je zasledoval svoje pokolenje za celih 230 let nazaj ter prišel do zaključka, da je njegovim pradedom tekla zibelka nekje na Gornjem Stajerskem. Toda glej spaka! Pri svojem raziskavanju je imel (risum teneatis!) neverjetno smolo — kajti prišel je do zaključka, da je njegovo ime „Ambroschitz“ neki slovenski gornještajerski župnik v krstni knjigi spremenil v „Ambrožič“! Naš Ambroschitz tudi pravi, da obvladuje nemščino, francosino, italijanščino, grščino, latinščino, morda tudi „volapük“, le slovenščine ne. Mi smo pa mnenja, da ta „mariborski Mezzofanti“ še nemščine ne obvlada bolje, nego „rajni“ njegov prednik „veliki“ Jahn, ki je n. pr. pisal v Marburger Zeitung z dne 24. avgusta 1914 sledeče: Rasch, wie mit Riesenschritten naht sich das Verhängnis! . . . Da bo naš Ambroschitz lažje in srečneje zasledoval pokolenje svojih pradedov mu še bode povedano, da so na Vipavskem živeli slovenski kmetje Ambrož, Lukež, Miklož, Matevž in njihovi sinovi so bili Ambrožiči, Lukežiči, Mikložiči in Matevžiči. Izmed vseh živali je našema Ambroschitzu brezdvomno opica najljubša, menda je pač ž njo v najbližjem sorodstvu, kar je sklepati iz njegove opično-smešne pisave, mož namreč sklepno navaja svojega duševnega somišljenika Darwina, ki je ničel da je človeški rod izšel iz — opice. Nimamo ničesar zoper to, če je že našega Ambroschitza rodila mati-opica, slobodno mu! Ker pa mož pravi, da zna tudi latinski, mu bode povedano, da smo si tudi mi zapomnili znani latinski rek: „Si tacuissis, philosophus mansisses“ — „če bi bil molcal, bi se ne bil osmešil!“

„Marburgerica“ je načorgala in izdala izjavo, da se Nemci v Mariboru podvržejo Jugoslaviji in jo bodo odslej smatrali kot svojo državo, kateri so podvrženi po pariškem sklepu. Vendar „Marburgerica“ kot glasilo teh naših posili državljanov piše dosledno v svojih zadnjih številkah: „Jugoslovanska politika“, „SHS država“ itd. Konsekventno se izogne naslovu: Naša država in naša politika. Iz tega pisanja naše drugojezične sosede pač hikakor ne moremo sklepati, da je bila njena izjava o milostnem sprejetju mariborskih Nemcev v našo kraljevino resna, ampak le nekaj za javnost prisiljeno navideznega. Bo je že morala cenzura zopet pošteno ošvigniti z bičem pobele — da bo tudi „Marburgerica“ priznala SHS kraljevino kot svojo državno mater ali vsaj mačeho.

Da se gospodje, ki srevki zbijajo in trtjem vežejo našega sodruga „Delavec“, ubogi na duhu, je nam in javnosti dovolj znano. Svojo zlobno zaplanka-

nost pa so obelodanili z notico: Drage obleke. Če bi revle „Delavec“ vsaj malo pokukal v „Stražo“, bi se poučil, kdo je bil za odpravo carine pri obleki pri najpotebnejšem. Tozadevnih interpelacij ni stavil g. Voglar, ampak zastopniki Jugoslovanskega kluba, med temi tudi dr. Korošec in Hohnjec, od katerih zahteva „Delavec“, da prilepita na vsake hlače, frak in klobuk, v mariborskih izložbah listič: Midva sva glasovala proti hlačni in cilindrovi carini, a v tem oziru nisva dosegla zaželjenega, ker ima finančni minister dovolj hlač in klobukov iz brezcarinske dobe, pa suhe blagajne. Gospodje, vsaj za peč razsodnosti in resnoljubnosti vas prosimo za prihodnost.

„Glasbena Matica“ Maribor v Mariboru ustanovi na podlagi sklepa odborove seje mešan zbor. Vpisovanje pevka v zbor „Glasbena matica“ se vrši v pondeljek, dne 15. t. m. od pol 5. ure popoldne do 7. ure zvečer na meščanski šoli, Kaiserstrasse št. 1, I nadstropje. Vsaka na novo priglasivša se pevka mora navesti natančne rojstne podatke, stan, oziroma poklic in stanovanje. Vpisovanje je določeno samo za en dan, ker se prihodnje dni že prične s poukom. Odborova želja je, da se ustanovi poleg lepoštevilnega in izza zadnjega koncerta poznanega izornega moškega zbora enakovisoko stoječ ženski, oziroma mešan zbor; radi tega vljudno vabimo vse za lepo slovensko in slovansko pesem vnete gospe in gospodine, da se temu pozivu polnoštevilno odzovejo. Zadržane, naj zglase svoj pristop z gorenjnimi podatki po dopisnici na naslov koncertnega vodje, gosp. sodnega svetnika Oskarja Deval, Maribor, Okrožno sodišče. — Odbor.

Državna posredovalnica za delo podružnica za Maribor in okolico. V preteklem tednu od 1. do 6. septembra je iskalo delo 55 moških in 55 ženskih delavnih moči. Delodajalci so iskali 61 moških in 38 ženskih delavnih moči. Posredovanj se je izvršilo 45. Od 22 februarja 1919 do 6. septembra 1919 je iskalo dela 3418 delavnih moči. Delodajalci so pa iskali 3397 delavcev. Posredovanj se je izvršilo v tem času 784. Delo iščejo: pis. moči (89), trg. pomočniki in prodajalke (89), peki, mlinarji, mesarji (36), k ojači in šivilje (43), natararji in natararice (28), radarji (24), železostrojarji, kurjači, strojniki, ekonomski, mehaniki, služkinje, sobarice, kuharice itl. V delo pa sprejme posredovalnica: strojne in stavbene ključavničarje, sedlarje, mizarje, zidarje, tesarje, strojne in stavbene ključavničarje, sedlarje, mizarje, zidarje, tesarje, čev. pomočnike drvarje, delavce v opekarno, hlapce vseh vrst, vajence, služkinje, sobarice, strojne pletilke itd.

Bogat trg v Mariboru. Današnji mariborski sejem je bil bogato založen z vsakojakimi živili. Špeharjev je 15. Pripeljali so čez 70 prašičev. Cene: Meso od 14 do 18 K, špeh 26 do 36 K 1 kg. Nekateri špeharji, so pripeljali izredno debel špeh. Krompirja, čebule, kumarc, fižola in enakega blaga je bilo 59 vozov. Krompir je bil po isti cenji kot pred osem dnevi (7 do 7 K 60 v merica), kumarce so bile po polovico cenje. Zelo mnogo je bilo danes na trgu žita. Vozov s pšenico, ječmenom, ržjo, ajdo, koruzo, ovsom in prosom smo našli 24. Cena: pšenica in rž 2 K do 2 K 40 v, ječmen, koruza in proso 2 K, ajda 1 K 60v, oves 1 K liter. Bučnega olja je bilo zelo malo. Cena 36 do 40 K 1 liter. Čudno je, da je tokrat bilo perutnine manj kot zadnjo soboto. Bilo je okoli 700 do 800 komadov. Cena je poskočila pri perutnini za 2 do 8 K pri komadu. Mesarji so imeli veliko mesa, da ga mnogo niso prodali. Število mesarjev rase dan za dnevom.

Gostilna „Marek“ v Krčevini 148. Posestniku te krčme g. Mareku so zaprli gostilno za tri tedne radi očitnih lujskarij proti Jugoslaviji. Sploh ima Marek za sabo lepo preteklost, ki je vsa omiakuzena s sovraštvom proti naši kraljevini. Oa Marek je oni znani nemškutar, ki si je pustil pritrčiti na svojo germansko bikovko posebne gumbe (knofe), da bi z njo do kzvavega pretepal in bičal gerenta iz Krčevine, ki bi naj postala zopet nemška. Kot plačilo in nagrado za to namenjeno in javnozagroženo bičanje mu je naš g. dr. Irgolič izposleval zopet koncesijo za vinoč, da lahko ta prisiljena nemškutarska surovina prodaje vino prav drago in potem odpošilja izkupiček v Avstrijo. Našim narodnim advokatom je pač vsak klient ljub in drag, če le plača, pa se potegujejo zanj do samega regeniskega prestola, dasi so prepričani, da bi moral kot večkra na veleizdajica v Avstrijo.

Slovinci širite naše liste!

Zakasnelo cvetje. Naš prijatelj Vizovišek nam je prinesel v uredništvo vejico od jablane, ki je v mariborski okolici v cvetju. Prinesel nam je zdid trtno rozgo, ki ima nastavljeno mlado routgje (kavrнке) kakor meseca maja. Redke prikazui!

Promenadni koncert se vrši jatri od 11. do pol 13. nre.

Mariborski okrajni šolski svet ima redno sejo prihodnje sredo, dne 17. septembra.

Sterost dopisnice. Leta 1896 so bile v Avstriji izdane prve dopisnice. Nekaj let pozneje so jih upeljale vse države. Dopisnica, ki je v svetovnem prometu povzročila velikanski preobrat, je torej stara 50 let. Petdesetletnico bo obhajala 1. oktobra letošnjega leta.

Umrli so: Juteršnik Ana, Burgasse 29, Bolfdek Juraj, rez. bolnica I., Breščak Sonja, Glavni trg 4, Režman Jožef, Mlinska ul. 5, Korošak Marja v javni bolnici, Reseničnik Helena, Studenci, Okrajna cesta 15, Nerath Eugen, Lendulica 8, Stern Ivan, Auulica 18, Moser Robert, Heizhaus ulica 9, Peretič Leopold, Lendulica 9, Menhard Jurij, Meljska cesta 28, Straus Terezija, v javni bolnici, Karner Karel, v javni bolnici, Rojs Franc v rezervni bolnici II.

Kolo na prodaj. Vpraša se Elizabetna ul. 15, pritl. Maribor. 192

Soba prazna se odda Glavni trg, vhod Apotekarjeva ulica 4, Maribor. 191

8 mladih svinj radi pomankanja krme na prodaj. Mejne ulice 33, (Grenzgasse), Maribor. 190

NAJVEČJI
USPEH
imajo

INSERATI

Malih Novicah

Pohišstvo
■ najboljše kakovosti izdeluje ■
■ in prodaja po nizkih cenah ■
■ Obrtna zadruga mizarških ■
■ mestrov v MARIBORU, ■
■ Grajski trg št. 3. ■
■ Kupuje tudi vsakovrstni ■
■ mizarški les. 63 ■

Dve zlati
in ena srebrna ura, sodi za ben-
cin in raznovrstno pohišstvo se
proda v Heugasse 4, Maribor.
1517-304-164

Lepi otročji vozeki za 200 K se
proda Vrtna ulica 8, parter, des-
no, Maribor. 189

Tretjo notarsko pisarno

odpre s 15. septembrom 1919

not. namest. Ivan Ašič
v Mariboru, Marijina ulica števil 10
(poleg sodnije.) 1613-386-187

Otvoritev obrti!

Naznanjam cenjenemu občinstvu iz Studencev in okolice, da sem s 1. septembrom 1919 otvoril

brivnico

v Studencih pri Mariboru, Okrajna cesta 17.

Prizadeval si bom, da svoje obiskovalce s točno postrežbo zadovoljim vsestransko ter se priporočam za obilen obisk.

Z odličnim spoštovanjem

193

Franc Apačnik, brivec.

Otvoritev gostilne!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem prevzel in otvoril

gostilno pri „Kmetški posojilnici“ v Kamnici,

(poprej gostilna Assinger zur schönen Au sicht).
Telefon 35/VIII.

Točil bom stara in nova vina prvovrstne kakovosti, izborna topla jedila. Ob nedeljah in praznikih popoldne koncert na krasnem vrtu. Cenjenemu občinstvu iz Maribora in okolice se priporoča za mnogobrojen obisk

M. Vidovič, go tilničar.

KONCERT

priredi

Prostov. gasilno društvo v Pekrah
v nedeljo, dne 14. septembra v gostilni
:: pri „Solncu“ E. F. Bibič v Pekrah ::

Ljudska veselica, srečolov, šaljiva pošta, konfeti itd. Izborna vina, sveže pivo, dobra in raznovrstna jedila, točna postrežba.

Začetek ob 15. uri. Vstopnina 2 K.

Za obilen obisk se priporoča

E. F. Bibič, gostilničar.

KONCERT

na vrtu gostilne pri „BRODU“

vsako nedeljo in praznik pop

Izborna stara in nova bizeljska vina lastnega pridelka, topla in mrzla jedila itd. — za mnogobrojen obisk se priporoča

169

F. Baion, gostilničar.